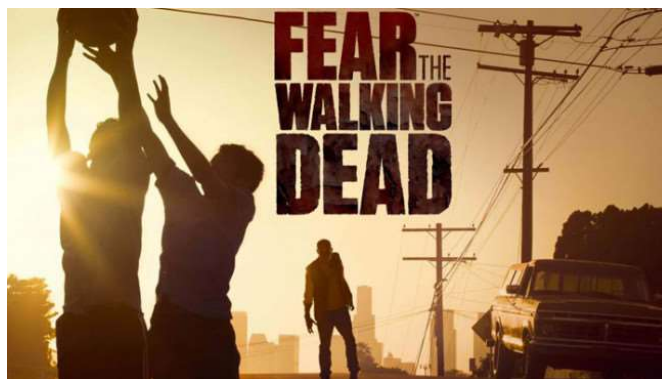

13. november 2016

Martin Schjönning (<http://www.planetpulp.dk/author/schjonningpulp/>)

Synes godt ◀

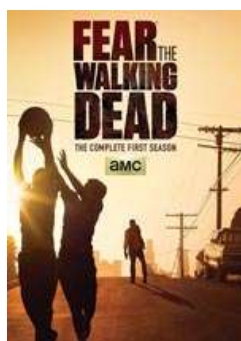
Fear the Walking Dead: Season 1

[Tekst](#) | [Print denne side](#) | [Send som email \(mailto:?\)](#)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Fear%20the%20Walking%20Dead%3A%20Season%201
the-walking-dead-season-1%2F)

*Guldgarret er blevet noget tyndt med denne
Walking Dead-spin-off...*

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/fear_the_walking_dead/fear_the_walking_dead_season1_boxcov)

Walking Dead (TWD) er givetvis den mest succesfulde zombie-franchise nogensinde. Både tegneserien og tv-serien har solgt ufatteligt godt, og **TWD** er blevet et brand, der også kan sælge brætspil, kaffekrus og alt muligt andet merchandise.

Naturligvis skal der spindes ekstra guld på sådan en succes, men med spin-off-serien **Fear the Walking Dead**, er guldgarret godt nok blevet lidt tyndt.

Fear the Walking Dead (FTWD) udspiller sig i det tidsrum, den oprindelige serie springer over. I pilotafsnittet af **TWD** vågner hovedpersonen, Rick Grimes, op efter 4-5 uger i koma, til en verden der er gået i opløsning, men uden at han aner hvordan det er sket.

Der er denne måned, altså fra den spæde start til den næsten totale ødelæggelse, der er omdrejningspunktet i spin-off-serien. Idéen er i udgangspunktet god, fordi det udvider **TWD**-universet med originalt materiale.

Faktisk er der virkelig meget guf at hente i de første tre afsnit af **FTWD**. Smitten spreder sig ret langsomt og holder sig under radaren, fordi vi mennesker grundlæggende set er nogle røvhuller, der er ligeglade med dem, der ikke ligner os.

Det er blandt junkier og hjemløse, i ghettoer og i tredjeverdenslande, at smitten får fat. De pæne mennesker opdager det ikke, før deres egen verden står i brand, og de reagerer – forudsigeligt og deprimerende realistisk – ved på den mest asociale vis at smide mere brænde på bålet.

Mennesker er nogle røvhuller ...

Disse tre afsnit, der udgør første halvdel af sæsonen, er gennemført originale. Den sociale indignation, der ligger lige under handlingens overflade, mens civilisationen går under på grund af menneskelig dårskab, er herligt spydig.

Den fortælles gennem to stærkt formulerede karakterer: Junkien og den traumatiserede immigrant, men også gennem den enerverende passivitet som de bedre lag, altså de andre karakterer, i samfundet udviser, i blind tro på myndighederne.

Der bliver ikke lagt fingre imellem. Politiets opførsel er rædsom og desuden meget aktuel i disse Black Lives Matter-dage.

Underklassen eksploderer i et vulgært orgie af plyndring og pyromani, mens middelklassen udelukkende hytter sig selv. Ingen går fri af kritikken, og det er modigt for en populærkulturel tv-serie.

... Nogle kedelige røvhuller!

Træerne vokser ikke ind i himlen, heller ikke de udøde af dem, og jeg har aldrig set en fortælling brække midt over så voldsomt, som denne her gør – det skulle da lige være den sidste sæson af **Babylon 5**. Efter den gode, faktisk fremragende, start går den helt i stå i sidste halvdel.

Afsnit 4, 5 og 6 er proppet med klichéer og floskler, både hvad angår handling, karakterer, dialog og plot. De er et opkog af de sidste femten års zombie-kultur, hvor man endda har sorteret det bedste fra.

De sande hovedpersoner træder frem i rampelyset, og fokus flyttes til middelklassefamiliens interne skærmydsler, som skilsmisser og delebørn. Den politiske kritik løber ud i sandet med en enkelt undtagelse, der er ligefrem paralyserende klichéagtig. Seriens handling går fuldstændigt i stå.

Persongalleriet, der er vokset støt i de første tre afsnit, indeholder nu adskillige tematiske tvillingepar, så det ofte er svært at skelne personerne fra hinanden.

Grundlæggende set er det kedeligt at se på middelklassen, selv når den overlever zombie-apokalypsen – og personligt ville jeg meget hellere se den blive ædt. Der er en grund til at alle fans' yndlingskarakter i **TWD** er antihelten Daryl, en beskidt og asocial redneck-biker.

Hans kvindelige modstykke, den indelukkede autodidakte samurai, Michonne, er også altid i top fem på den slags lister. Fordi de er spændende, usædvanlige karakterer, med rig mulighed for at udvikle sig, vil jeg tro. Middelklasse-far og middelklasse-mor (og ekskone, hormonforstyrrede møgunger, etc.) er røvsyge i længere tid ad gangen.

Dette er OGSÅ The Walking Dead

På rigtig mange områder gør **FTWD** et stort nummer ud af ikke at være **TWD** – de mere realistiske karakterer er kun ét eksempel herpå. Musikken er mere tilstedeværende og sværere at overhøre, da den ofte består af dubstep-lignende “bwaaahs”, hvilket egentlig klæder settingen meget godt.

Settingen er Los Angeles, USA's største by, der i sig selv er en kontrast til de landlige miljøer der, med undtagelse af scenerne i Atlanta, danner rammen om **TWD**.

Effekterne, særligt zombierne, er lavet på et tydeligt enormt budget. Der er godt med gore, men jeg vil mene at scenografen har en ret nedtrykkende opfattelse af, hvor hurtigt ting går i stykker, bygninger slår revner og maling skaller af.

FTWD er en apokalyptisk fortælling, ikke en postapokalyptisk, men det ses ikke særlig tydeligt, fordi alting forgår med rekordfart. Dette er særligt markant i de sidste tre afsnit. Alt i alt medvirker alle disse bevidste forskelle fra moderserien til at udvide **TWD**-universet på den gode måde. Men...

Det virker simpelthen som om **FTWD** bare mister livsglæden midt i sæsonen, og lægger sig til at dø langsomt. Det er dobbelt så ærgerligt, fordi starten er så intens og original. Jeg har dog i sinde at give anden sæson en chance med det håb, at den kan rejse sig fra graven og genvinde det gode momentum og den meget skumle stemning fra starten af sæson 1.

Titel: Fear the Walking Dead – Season 1
Instruktør: Adam Davidson, Kari Skogland, Stefan Schwartz
Manuskript: Robert Kirkman, Dave Erickson, Marco Ramirez, Jack LoGiudice, Meaghan Oppenheimer, David Wiener
Cast: Kim Dickens (Madison Clark), Cliff Curtis (Travis Manawa), Frank Dillane (Nick Clark), Alycia Debnam-Carey (Alicia Clark), Mercedes Mason (Ofelia Salazar), Colman Domingo (Victor Strand)
Foto: Michael McDonough
Musik: Paul Haslinger
Spilletid: 264 minutter (44 minutter pr afsnit)
Aspect ratio: 16:9
Lyd: Dolby Digital
Sprog: Engelsk
Produktionsland, år: USA, 2015
Produktionselskaber: Circle of Confusion, Skybound Entertainment, Valhalla Entertainment, AMC Studios
Distributør (DVD): Fox-Paramount
Udgave/region: 2

Anmeldt i nr. 133 | 13/11/2016 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43235)

Stikord: Spin-off (<http://www.planetpulp.dk/?p=11578>), Zombier (<http://www.planetpulp.dk/?p=3051>)

Martin Schjönning (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

er litterat, forfatter, rollespiller og generelt en inkarneret nørd – og stolt af det! Han debuterede som novelleforfatter i 2011 med **Anonymt Bidrag** i antologien

Velkommen til Dybet, og har siden deltaget i flere

antologier, blandt andet **Vampyr**, **Pix** og **Varulv**. Hans første

kortroman, **Deroute**, udkom i maj 2015, efterfulgt af den første fulde roman,

Afsind, i januar [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

(http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)

Skriv et svar (http://www.planetpulp.dk/?page_id=34115)